

[Aksel Larsen.]

sterens Forordning. Hvad gjorde Regeringen? I Begyndelsen ingenting. Derpaa lod den afvise en kommunistisk Forespørgsel om denne Sag her i Tinget, og endelig ophævede den Bekendtgørelsen. Det var det, der skete.

Forleden Dag indeholdt en Del af Hovedstadspressen en rørstrømsk affattet Notits om en fattig Mand, der i Vinterens Løb i smaa Sjatter havde stjaalet efterhaanden 5 hl Koks fra forskellige Brændselkældere, Lofter o. s. v., fordi han overhovedet ikke havde Penge til at købe Brændsel for, ikke kunde skaffe sig Brændsel og dog ønskede at skaffe en lille Smule Varme af Hensyn til sine Børn. Manden blev idømt 6 Maaneders Fængsel for denne Lovovertrædelse. Det skete paa samme Tid, som Regeringen offentligt erklærede: Vi ved, at Slagteribestyrelserne paa det groveste og bevidst har overtraadt Loven og gjort sig strafskyldige, men disse Slagteribestyrelser skal ikke alene ikke straffes, men de skal belønnes for deres Lovovertrædelse, ved at vi nu giver dem de Prisforhøjelser, de har forlangt. Bedre kan man vist ikke forlange demonstreret, at Regeringen, eller i hvert Fald Handelsministeren, tilslutter sig det fra visse Sider anerkendte, men jeg tror af største Delen af Befolkningen fordømte Princip: De smaa Tyve hænger man, men de store lader man løbe.

Ja, ikke Lovens Formulering, men den Maade, den praktiseres paa, er naturligvis afgørende, og hvad der er sket indtil nu, varsler ikke godt for det, der skal komme. Derfor maa man spørge sig selv: Hvad i al Verden er Formaalet med, at man nu kommer med en ny Lov paa dette Felt, efter at man selv har erklæret, at de hidtidige Love vil man ikke have overholdt? Der er jo ingen Grund til at tro, at man agter at overholde denne Lov, naar man ikke har villet overholde de hidtidige. Noget af Forklaringen har vi faaet i den hidtidige Debat og kan vi faa ved Studium af Loven — og det er blevet understreget af det ærede Medlem Hr. Prieme, der jo er specielt sagkyndig. Naar denne Lov gennemføres, saa har man ved Lov, i hvert Fald i meget betydelig Grad, mildnet Bekendtgørelsen af 9. April. Jeg vil ikke anse det for usandsynligt, at et af Lovens Formaal er, saa vidt muligt, at ophæve denne Bekendtgørelse, saa den heller ikke mere eksisterer paa Papiret. Man ønsker ikke at lade Ministeren ophæve den for stedse — det vilde se for demonstrativt og skrigende ud —, saa gør man det ved, at der vedtages en Lov, der er saa omfat-

tende, at Folk simpelt hen ikke kan have Oversigt over Forholdet. Jeg vil gerne tro, at dette er det ene reelle Formaal. Jeg vil ikke tro, at det reelle Formaal med Loven er at faa indført et Priskontrolraad og kontrolere Priser og forhindre Prisstigninger, for et Priskontrolraad har man i Forvejen, Bemyndigelsen har man i Forvejen, og intet har man gjort. Men jeg vil tro, at man har et andet Formaal, nemlig det at give Befolkningen, og i første Række Arbejderklassen, Indtrykket af, at nu sker der noget, nu har vi opdaget Amerika, nu bliver Prisstigningerne forhindret. Man regner, byggende paa den snart aarhundredlange Erfaring, Socialdemokratiet har, med, at Folkets Hukommelse er kort. Man regner med, at der findes Tusinder, maaske Hundredtusinder af Mennesker her i Landet, som ikke er klar over, at Regeringen har haft alle Fuldmagter til at forhindre Prisstigningerne, og som ikke aner, at der er noget, der hedder Priskontrolraadet. Saa kommer man under Brask og Bram med denne Lov og siger: Nu kommer der noget helt nyt, nu skal vi have Priskontrolraad, nu skal Priserne holdes nede. Man kommer med denne Forklaring, samtidig med at man ved Lov fuldstændig ophæver Arbejdernes i Forvejen ved en anden Lov beklippede Ret til at faa delvis og for sen Dækning for Dyrtiden.

Med andre Ord — jeg tror, Lovforslaget skal bruges til om muligt at berolige Arbejderne og faa dem til at sige: Ja vel, nu skal vi altsaa bringe et gevaldigt Offer, det kommer vi til at mærke, men nu er der da Haab om, at disse Prisstigninger vil ophøre. Jeg betænker mig ikke paa at sige, at selv om dette Bluff sandsynligvis er Regeringens eller en Del af Regeringens Hensigt, er der ingen Fare for, at Regeringen skulde have til Hensigt ved Hjælp af den Bemyndigelse, den nu faar i denne Lov — jeg ved ikke, om det er den fjerde eller femte eller sjette i Rækken —, at forhindre Prisstigningerne. Det er der ingen Fare for, det har Regeringen nemlig indrekte, men tydeligt givet Besked om.

I det Lovforslag, som skal behandles sidst i Rækken, og ved hvis Behandling vi skal tage Generaldebatten, efter at vi har omtalt alle de andre Enkeltheder i Kriselovskomplekset, i det Lovforslag findes der Bestemmelser, hvorved Pristalsreguleringen efter November-Overenskomsten ophæves, saadan at den Regulering, der i hvert Fald for største Parten af Arbejderne allerede er sket i Henhold til April-Pristallet, bortfalder, det vil sige, at de Arbejdere, som har faaet denne Regulering, i Praksis faar en